

BORSSZEM JANKÓ

A NÉGY HÓ EMBER.

B-m J-6. — Mit művelnek itt, kegyelmes uram? Kik ezek a hó-emberek?
T-a K-n. — Ez a négy uj vasuti direktor.
B-m J-6. — Hamar elolvadnak ezek!
T-a K-n. — Nem azok, mig a mi kegyelmünk melege süt rájuk.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

B. u. é. k.!

BOLDOG uj esztendő-t kívánunk —
 Mi is ma, mint sok annyi más,
 Hű ápolóra lel minálunk
 Minden, mi régi jó szokás.
 S bár színig nem fog zsákja telni,
 Ki óhajoktól vár sokat, —
 Köszöntni fel! — Ne hagyjuk el mi
 A régi jó szokásokat.

Az áldás kin fogand? — ki tudja!
 De hidd el, jó magyar, nekünk:
 Bár rád balsorsnak jár a rudja —
 Mi mindig megneveztetünk.
 Fogunk pajkos dalt énekelni,
 Csipkedve téged s másokat,
 Mint eddig is Nem hagyjuk el mi
 A régi jó szokásokat.

Nem tépjük meg nagyok babérát —
 A nagyhatnám kicsinyt — igen.
 S bár nem imádunk Tisza-aerát,
 A lángészt bántsa más, — mi nem.
 Nem fogjuk csöppet sem kegyelni
 A mameluk-gigásokat,
 A hű hadat Nem hagyjuk el mi
 A régi jó szokásokat.

Bevalljuk im, bár szinte szégyen,
 Hogy liberálisok vagyunk.
 Dacz annak, aki hátra mégyen,
 Ha csöpp, avagy országnagyunk.
 A szent zászlóért harcra kelni,
 Ha módot rá egy s más ok ad,
 Bátran fogunk! — Nem hagyjuk el mi
 A régi jó szokásokat.

Éleztünk sudár ostor, amely üt
 Bátran, de mégis uri mód',
 Szélbalt, zagyvát és szabadelvüt,
 Pogányt, keresztényt és zsidót.
 Székhez ragadtságot leverni,
 Vagy székre ásitásokat
 Egykép tudunk. — Nem hagyjuk el mi
 A régi jó szokásokat.

Csak *boldog* ujévet kívánunk,
Vigat csinálunk majd magunk.
 »Hadd szójjék!« . . . szől nőmös *Mokányunk*,
 És ráriad egész hadunk.
 Im készek mind élcz-harczra kelni,
 Kiken derültél már sokat,
 Ó publikum! — Nem hagyjuk el mi
 A régi jó szokásokat.

Absentius anzágotlásit
 Ha hallni vágyod: jőjj ide.
 S a jó *Mihaszna* András bácsit —
 Mert »muzáj röndnek lönyie!«
 Mint kell a jószágnak telelni,
 Bölcselg ezen *Tolyáss* sokat,
 S *Wewresshegyynk* Nem hagyjuk el mi
 A régi jó szokásokat.

Kebeldus Kotlik, psüt *Monokles*,
Hombár Mihály a nagy jogász, —
 Mind ennek mondandója sok lesz,
 S *Titán* tovább is »koroná«-z.
 Fog *Tarjagoss* pohárt emelni,
 Mond *Adám* pokróczságokat,
 Hisz »vasutyi!« — Nem hagyjuk el mi
 A régi jó szokásokat.

S a többi is mind, bármi fajta,
 Derüt lövel szét a honon:
 »Sadálkozandik ozon rajta«
 A fényes eszű *Solomon*.
Dicsőffj hévvel fog perelni,
 Szólván »bandá«-t és másokat,
 (De nem Gyenest.) — Nem hagyjuk el mi
 A régi jó szokásokat.

Nos: *boldog* ujévet, magyarság!
 Zászlód e lap. E *vig* jelen
 Derül régóta már az ország, —
 Kaczagtat, győz, hol megjelen.
 Mily uj csodákat fog művelni,
 Neked ma ilyet más fogad;
 Mi nem. Csak ezt: nem hagyjuk el mi
 A régi jó szokásokat.

Tisza Kálmán

titkos naplója és levelezése.*)

— Törödékek. —

Decz. 18.

Tegnap este én is a Nemzeti Színházban voltam. Szokásom ellenére. Nem jó, ha az ember a szokásaitól eltér. Sohasem járok színházba s azért nem vagyok megedzve a szinpadi hatások ellen. Én, kit nem förmeszt meg a legnagyobb parlamenti bomba: megindulok, elérzékenyülök a legkisebb naivának zokogására... S épen Lear királyt adták! Megindultam, elolvadtam, meg voltam hatva... Milyen szép, tragikus sors az, ha az ember aggastván létére a viharban kiabálhat és utoljára megőrül és mindenki sajnálja és mindenki azt mondja: »Szegény, szegény vén király. Szegény, szegény Lear!...« Nem tudok többé a gondolatától szabadulni, hogy ezt a szerepet én eljátszszam... Szörnyű passióm van hozzá... Elég soká vagyok rendületlen államférfi, hadd legyek egyszer deposedált vén király... Hanem aludjunk rá egyet!

*

Decz. 19.

Kialudtam magamat... határoztam...

*

Kedves Dezső!

Ismered Shakespearet?

Hogyne?

Olvastad Rákosit a Tragikumról?

Hát Beőthyt?

Mi a különbség kettejük közt azon kívül, hogy Rákosi tragikus, Beőthy pedig tragicus?

Ezek és egyéb indokok arra birtak engemet, hogy szeretném Lear királyt végigtanulmányozni önmagamon, minélfogva fölkérlek: szíves volnál-e ebben a műkedvelő előadásban Goneril szerepére vállalkozni? A belügyi tárczát neked adnám. Választ kér

TISZA.

Kálmán!

Igen.

*

DEZSŐ.

Kedves Albert!

Dezső bizonyosan beszélt neked learkirályi szándékomról; de minél többször olvasom el ezt a darabot, annál inkább tapasztalom, hogy minden szerepet be kell tölteni... Reganra még senkim sincs, pedig miniszterelnökségemet hagynám reá....

Elvállalod?

Tedd meg az istenért!

Üdvözöl

*

TISZA.

*) Eléje vágunk t. kollegáinknak. Fáradhatatlan saját külön papirkosarászunknak sikerült a legújabb miniszterváltozásokra vonatkozó ezen okiratokat beszerezni.

B. J.

Tisza!
Nem bánom.

APPONYI.

*

Kedves Ugron Gábor barátom!

Tudom, hogy Lear király csak két leánynak adott. Cordelia nem kapott semmit... De én nem játszhatom el a szerepet így!... Nekem három hatalmam van: belügyéség, miniszterelnökség és pártvezérség... Hogy tökéletesen tönkre tehessek s én teljes szívből kóborolhassak a viharban, túl kell adnom mind a három hatalmon; de eddig csak kettőtől szabadulhattam meg. Ha a harmadik, a pártvezérség, kezemben marad, attól tartok, indulatomban fejbe találok vele kollintani Gonerilt és Regant. Vállald el a pártvezérséget ajándék fejében és légy Cordelia, de ne a Shakespeare Cordéliája, akinek megesis az apja sorsán a szíve, hanem olyan, aki szintén háládatlan... Én három hálátlan lánnyal fogom majd Leart eljátszani. Válaszolod?

TISZA.

*

Tisza Kálmán!
Hogy ne? Ide vele!

UGRON GÁBOR.

*

Titkos szerződés Tisza Kálmán, Szilágyi Dezső, Apponyi Albert és Ugron Gábor közt.

Én Tisza Kálmán Lear király szerepére áhítván, kiadok kezemből minden hatalmat, melyet Szilágyi, Apponyi és Ugron urakra ruházok rá.

Magam számára nem tartok fönn egyebet, mint:

1. Hatáskör és befolyás nélküli czimzetes »Generalis« czimzet;
2. Egy tizedik karszék a házban, de a többiek élén. Ez az egyetlen kitüntetés.
3. Személyes szolgálatomra husz mamelukot. A szerződés életbe lép a budgetvita alkalmával. Akkor osztom ki lányaim közt a hatalmamot. Mihelyest ez megtörtént, ők tisztességből két hónapig megtartják a föntebbi kikötéseimet.

Azontul pedig úgy bánnak velem, mint a hajdani anglus királlyal a lányai s én elérem összes eddigi törekvéseim főczélját, hogy agg koromban Lear királyt élethíven eljátszhasam.

Látták:

SZILÁGYI DEZSŐ
APPONYI ALBERT
UGRON GÁBOR

Fogalmazta:

TISZA KÁLMÁN.

KATHEDRAI BÖLCSESEG.

A fizikának mai kifejtettségénél fogva nem is kétséges már, hogy a fény nem egyéb, mint az aether rezgése. Vita csak a körül támadhat: ez az aether valóban létezik-e?

*

Az én Szilveszterem.

— Borzalmas tény. —

Elbeszélésem Én magam : Dicsőffy Loránd, jubilált magyar színész.

Botrány!...

Te vagy az oka Bényei Pista, te ex-bandafirer, aki megválasztattad magadat központi kormánybiztosnak, nemzet-napszámosi voksainkat könyörögve, mint egykor Coriolán. Csakhogy te nem mutattad meg a népnek véres sebeidet, legfőlegbb üres zsebeidet. Hát most ne, vedd be ezt!...

Együtt ültünk Szilveszterkor az ősi herbergünkön, a Pannóniában: én, és még néhány földönfutó nagyja e hazának. Köztünk volt Pista is. Egész éjszaka egyébről nem beszélt, mint a sopronyi és temesvári bukásokról. Nem akartam feketét inni, mely mindenkép izgat: akár iszom, akár nem hitelez a Péter. Hiába nógattam Pistát, hogy szerezzen már valami angazsomát: ő váltig csak Jakabot és Gerőfit hajtogatta. Végre zugni kezdett már tőle a fejem, melyet büszkén konyitottam le, s nem hallgattam a vitakozást.

Pista egyszerre oda fordult felém.

— Te Lóri! azt mondja. Pozíció kell neked? Adok! Még fizet is érte a »k. k. (központi kormányzó) tanács.«

— Megfizet? Mit tegyek? kérdém tartózkodó mohósággal.

— Te is lehetsz még bukott direktor s így értesz a dologhoz. Eredj mint kiküldött biztos Temesvárra, s hozd ott rendbe a Gerőfy ügyeit. Utiköltséget fizetünk.

— Megyek! mondám, s tüstént a pályaház felé mentem, s a Pistától kapott utiköltségből váltottam bilétet, 3-ad osztályut. Ahol én utazom, ott mindig 1-ső classis van. S hol láthatnám népemét, ha nem a 3-ikban?

Az uton föltettem magamban: rettentően zsarnok leszek, és korlátlan hatalommal fogom az ügyet megvizsgálni. Elcsapom a direktort, el az egész bandát, és magamat fogom angazsérozni apa művezetőnek és hős szerelmes rendezőnek.

Helyet a lángésznek! Helyet a szerény elnyomott muzsafinak!...

De mi történt!

Amint kiszállok Temesvárott a gőzkocsiból, egy ur iramodik felém.

— Ön Dicsőffy Loránd? kérdi.

— Én vagyok! viszonzám, s megálltam büszkén, és különb plasztikával mint Körösmezei.

— Ugy ön a törvény nevében foglyom, s ezennel letartóztatom. Menjünk a bíró elé!

Hüledeztem. Kerestem az első szót; de nincs olyan szuffér, ki ezt nekem meg tudta volna sugalmazni. Elfogva én, a haza disze, megfosztott Olympusának didergő Apollója, a magyar Thalia kebsz-férje. És miért?

Néhány percz mulva szemközt álltam a bíróval. Ugy éreztem magamat mint Uriel Akasztó az ő vádlói előtt. A bíró rám tekint.

— Ön, Dicsőffy Loránd, azzal van vádolva, hogy a pesti Pannóniában 47 csésze feketekávéét sikkasztott s elmulasztá azt, vagy a megfelelő díjazatot vissza téríteni. Továbbá: hogy Míszlókán bérletpénzeket zsebelt be s azokkal megszökött. Nem különben Hernády Arankával tiltott viszonyt folytat s annak gyümölcsét vonakodik a magáénak vallani. Hasonlóan, hogy mint foglalkozás nélküli és hajléktalan egyén különféle korcsmákban és lebujokban tölti idejét. Végül: hogy adósa maradt Gerőfi igazgatónak 100 frt előleggel, miután társulatánál Lear király szerepében csufosan megbukott.

Föld, nem válsz koczkává? Nap, nem csorbulsz ki? Tenger, nem hányod ki czápáidat? Nekem ezt! Nekem!

Fellobbantam, s odarohantam a nyomorulthoz, füleibe harsogva:

— Minden igaz, amit az ur itt mondott. De, hogy én valaha valamely szerepemben megbuktam volna, ez undok büzével egekig harsogó rágalom és hazugság, melyet csak ezzel lehet megtorolni! — s itt hasba rugtam a gyávat, mint III. Rikárd Bökkinghémot.

Lefogtak a bérencz kutyák, a hitvány szbirrek!...

A bíró fölemelkedett:

— Dicsőffy Loránd, én önt ezért 6 heti fogságra ítélem, minden héten egy napi szigoru böjttel súlyosbitva!

Felkaczagtam.

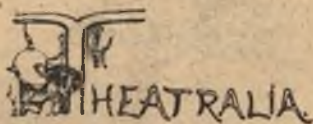
— Oh áldott igazságszolgáltatás! kiálték sirva kaczagva. Ön engem hat heti fogságra ítélt egy napi

bőjtvel? Köszönöm uram! Ön egy második Stuart Mária. Ön is jobb a hirénél! — Mert gondolja meg, hogy egy év óta vagyok angazsomá nélkül, s minden héten *hat* napi bőjt-re vagyok ítélve!

Kirohantam a teremből, mint Zrinyi és fölébredtem.

Álom volt az egész utazás, melyet a Pannónia jobb háttéri szobájában, rendezőtől balra, egy fekete bőr-pamlagon álmodék. Bényei Pista az oka, ki telebeszélte fejemet Temesvárral.

»Oh álom! Édes álom! Mért vagy te csak álom?«
Banda!

Gyanta villámok.

— Gyenes nem olvas kritikát. Megfigyeli, kinek hogy köszön Náday a premiere után, s tudja, mit irtak a lapok.

— Benedek a Halmi némely szerepében olyan, mint volna a Balassa nadrágjában. Nagy neki.

— Valjon Perotti ügyesebb-e hogy van rózsza-kertészete; vagy a ballett, hogy nincs gyermek-kertészete?

— A conservatoristák Szigeti bácsit nem szeretik — pedig szabad; Nagy Imrét meg szeretik — pedig nem szabad.

— Színésznő soha sem örül a 25 éves jubileumnak.

— Valjon Mihályfinak nagyobb malheur-e, hogy ekkor-ka — vagy Balassának, hogy akkora?

KULYSSÉS.

Pokrócz Ádám vasuti kalauz nyájaskodásai.

Aszongya: »Tehetyi, mert vasutyi!«

— Husz krajezárt kapott a Bálint egy pasazsértul, hogy figyelmeztetné, ha a czukk indul, mert addig falatozni akar. A kolléga nem vette észre a sok nép közt a restelláczióban az ő pasazsérját; hát így kajátja el magát: »Hé! Husz krajezár, — beszállani!«

— Zsörmötölődik egy vén bakter, hogy, ha már uniformát kapunk: mér nem adnak lábbelit is, mint a katonának. — »Járna kend a fején — mondok — akkor aztán eszimat kapna, de sipkát nem!«

— Megbomlott a minap a masinyi, meg köllött állani az utba. — »Mibaja már megint annak a mozdonynak?« — kérdi egy utas. — Felelem neki: »Hát biz'az egy vasutyi direktort ellett.«

Aszongya, hogy: »Tehetyi, mert vasutyi!«

Tudok hát én jövődöt is mondanyi:

Négy direktort hoz majd az új esztendő,

Melyben léssen az M. Á. V. veszendő.

Mert — követem — ha isten is négy lenne:

Nagy az ég — de mégse férne meg benne.

Hátha mostand négy direktor parancsol?

Szerbucz világ! — Lesz milliom karambol! . . .

S megszakad a nagy dologban Luczifer,

Annyi sütni való párát lecipel

Sok vasutyi jut ördögi körmökre,

Sok jó madár oda veszen örökre!

Masinyista, komisz pakker, direktor:

Egyik, mint más — nem lesz külön ilyenkor —

Mars a czukkra, — szekerére pokolnak!

S egyenest a gyehennába pakolnak.

Kérdehetitek: »Pokrócz Ádám, no hol van?«

Nyájaskodni nem szokás a pokolban;

Jó magam hát majd a mennybe szárnyalok:

Ott várnak rám kaczkai bögyös angyalok.

Játszadozom velök untilg eleget.

Forbercz, te roszt masinyista! Gyü! Me — hett!

A börze előtt.

Schabbesvogel. — Hallottál, hojd Sándor, a bolgár herczeg, el akarja venni Milántul Nist és Pirotot?

Feinkopp. — Én todnám segíteni o Milánnak ed jú tonácssal.

Schabbesvogel. — Te todnád adni neki jú tonácst?

Feinkopp. — Igenis, én todnám adni neki jú tonácst.

Schabbesvogel. — Szeretném holloni.

Feinkopp. — Oztot tonácsolnám, hojd irasson át Pirotot és Nist o felesége nevre.

Deák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Fiákeren hajtadni a zálogház elé: ez volna csak a sik.

— »Hol az a 36 frt 50 kr, amit a sperrgelden egy esztendőnt megakarított?« förmedek rá a Koroghy Bendöre. »A téli kabátomra tartozom veled!« felelé a zopter.

BORSSZEM JANKÓ SYLVESTER-EJSZAKAI ALMA.

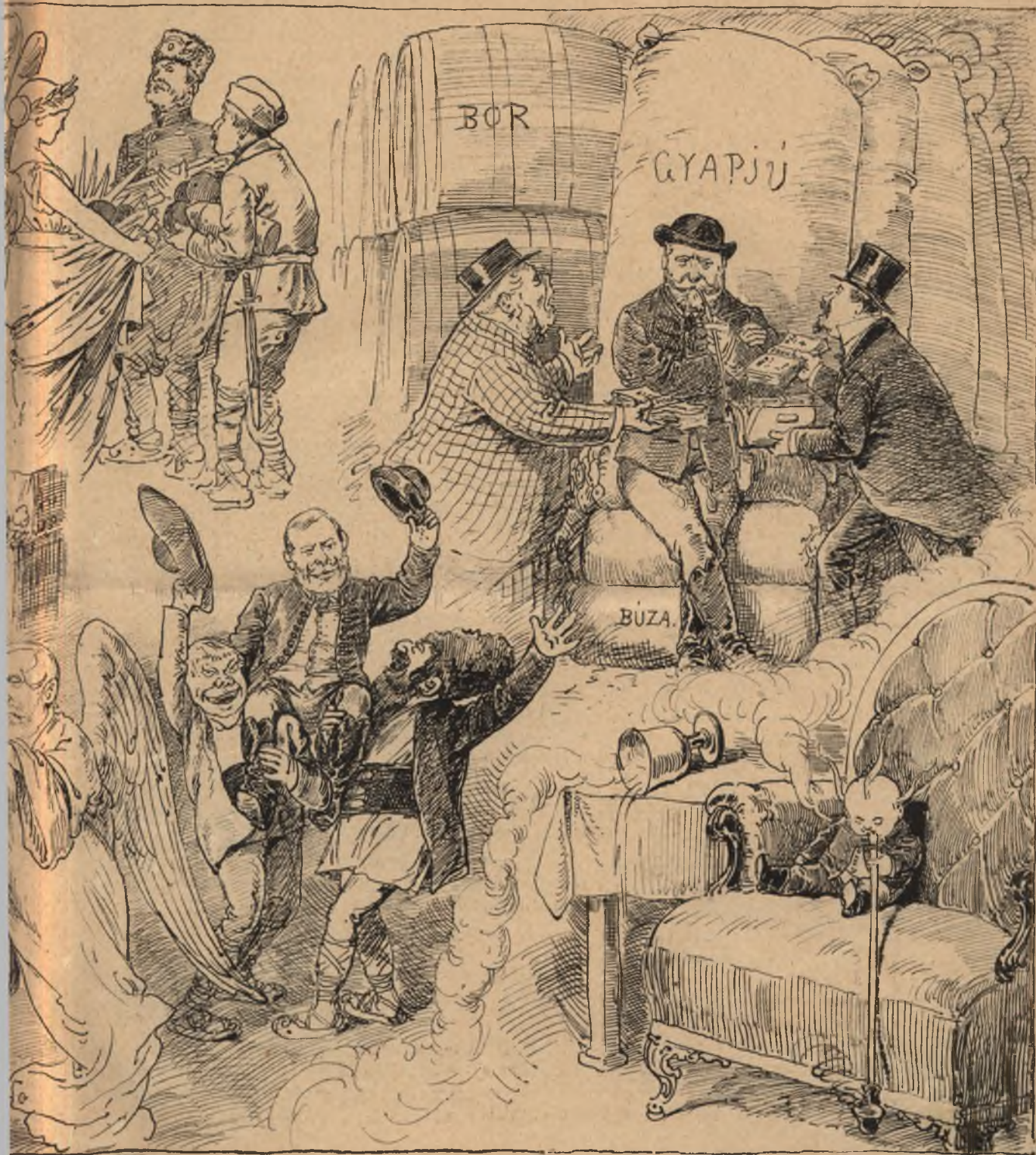
(Süvegét lásd a többi oldalon.)

BORSSZEM JANKÓ SY

(Szöveg)

ESTER-EJSZAKAI ALMA.

tulsó oldalon.)

Borsszem Jankó sylveszter-éjszakai álma.

(Lásd a 6–7. lapon.)

» s kihörpente a puncsom.
 Jó esibukom kéklő bodrain im mi lebeg?
 Ülteti a biboros szék öblibe *Tisza* — *Szilágyit!* . . .
 Ó, a miniszteri szék fordít az elv szigorán!
 »Hé! Aki megcsirizelte a dolgokat: Dezsi, Kálmány,
 Hó, te no!« — így kiabál *Pulszky Ferencz*, a papa; —
 »Itt hozom a *Gusztit*, helyet ő neki színt a zsölyében!
 Húszadik éve, hogy e czélra furom, faragom!
 Méhike hátán száll *Göndöcs*. Mit régen óhajta:
 Gömb fején a kaptár püspökileg süvegül.
 Mily fura látvány! . . . *Starcsi Khuennel* az állami eszmét
 Nemzeti pezsgővel élteti s rája koczint.
 Lenn a sarokban bő öleléssel nyomja szívére,
 Mint szerető testvért, *Tolnay* szörnnyü *Baross*.
 (Messzirül azt hinnéd két vas vonat ütközik össze —
 S morg *Pokrócz Ádám*: »hisz tehetyik — vasutyik!«)
 »Mit nekem!« — így kiabál garral *Pauler Tivadarka* —
 »Mit nekem a tárczám!?! . . . « s messzi a székre löki.
 Hát amodább! Hihetetlen az, ami tolúl szemeimbe:
 Kóbi fiut s Böskét esketi, áldja *Zimánd*.
 Meg nini — egyre furább amit érc: a szerb meg a bolgár
 Bombát és a szuronyt *léke* ölébe teszik.
 S óh, derítő látvány! — a magyar *bor*, *báza* s a *gyapju*
 Brit s frank versenyein árba magasra szökik.
 Az sem utolsó, hogy *Tisza Kálmányt* áldja *Csanagygyi*,
 Érdemiül tűzvén drága babért fejire.
 S legvégül *rumuny* és *tót* vállra emelve a szittyát,
 Hordja körül s kiabál: »váltig együtt maradunk!«
 Bár ne is ébrednék föl ez álom boldog öléből!
 (Nem bánám ha *Dezső* ott a zsölyébe lesz is.)

Vöröshegyi Dávid ur levele.

Tojáss Dániel okleveles gazdatisztemnek.

Palais de Montronge le 1. Janvier.

Tojáss!

Megint elmúlt egy év.
 Olyan esztendő magára, mint
 a hogy én voltam magával
 megelégedve. Amióta maga
 kezdett a liba tollal visszaélni
 és nem a mocsos pipo szárba,
 hanem a zsrnálódba dogja
 bele, ami még mocsosabb —
 én tülem a bizalom magához
 kezd elpaarologni. Ahelyett,
 hogy maga állna lesbe az
 ökör farához és ott szedne
 mezőgazdasági czikkeket a ne-

mesi birtok részére; — a helyett, hogy maga a tehénnek
 kurizálna és topogatna neki a tügyit, moga az ógy neve-
 zető Muzsával kezd egy techtli-mechtlit és aval akarja
 megszoporodni a maga családját, mintha még nem volna
 elég; — ahelyett, hogy maga vigyázna, kibóznak-i elég
 korán a téli libácskák: maga nem is magát külti, todni
 ilik *tojást*, hanem külti verseket és rá az időt és otána a
 pénzet; — a helyett, hogy maga vakarna a birko feyét,
 maga a maga feyét vakarja gondolatokért: — mind ezek
 engemet úgy elkeserednek, hogy komoly fontolatióra
 vettem a maga elcsapását. Mert nem megenged-
 hetek, hogy az én nemesi birtokomon maga ledjen
 egy ünmagának termelő, de nekem heverő jószág —
 kivéve, hogy az irodalomt úgy műveli, hogy attul, mint
 illik, a kegyes földes uraságnak fizet dézsmát — amely
 kérdést fogonk hozni tisztába, ha a jövő héten csinálók
 egy leszurást a posztára.

Ha nem akarja elveszteni az én protectionomat:
 magának haynali 3-tul esti 10-i-ig az én szolgálatomba
 kell állni. Azon tul megengedem, hogy a családi dolgait
 végezzen — hiszen erre magának elég egy fél óra is.

Arról a maga alázatos jelentése egészen söketnéma,
 hogy milyen a vetés, az állati appetit — a morhákat ér-
 tem — és hogy milyen az általános gömbölyödés — az
 istálókban tudniillik — hogy Pozsonyba küldhessünk a
 hizókat, hazafi szándékkal is, mert ha a németek fogják
 enni az én husomból, belőlök is magyar hazavieh fog
 lenni. A vegyészek nem tudják semit: mert ha mi eszünk
 szerb hust, szerb sympathiák támadnak bennünk és
 arrangeirozunk szerb soiréekat a javukra, mert a tiszte-
 letükre nem lehet — ámbátor sajnálom, hogy ők most
 vértanók és a fejüket övezi szerbtöviskoszoró. De eztet
 maga nem ért.

Ha a cselédek fáznak, mondja nekik, hogy ez egy
 szégyen, magyar embernek fázni. Erre föl fogják lelke-
 sedni, és a lelkesedés jobban melegit, mint a szalma és
 a pálinka.

A lovakkal etessen zab szalmát. Mert a mi alatt
 keresik benne a szemet, szépen elfogyosztanak a szal-
 mát. Az ilyen időere maga rá nem jön sohasem.

És most figyelmezem magát még egyszer, hogy
 több elevenséget fejlődjön ki, mert a kulcsárságra fogom
 magát degradálni — lesz vas kulcsos vitéz.

Amivel vagyok

a maga kegyes oraság

DÁVID V. WEWREWSHEGYI.

P. S. A tehénektől a teyet ne vjeljen meg. A tev
 járba nem értenek a tréfát. Ezek az emberek kezdenek
 lenni nagyon arrogans. Az Agnest ott nem alkalmaz-
 hatom. Talán a bülsüdében, amitől vagyok én is egy
 protecteur.

V. FÖNTEBBY.

MOKÁNY BERCZI

a dombszögi kaszinóban.

Szorri!
Kurta rokolyába jár a szöröncse, a letkaczkiaibb isten-asszonyka. Ezér nem is fogódkodhatunk meg a hurczába.

Ha jaz hurczába nem, akkor a bokájába! Vagy ha nem állja: körű kő fonnyi izmos karokkal, oszt e'kkicsit szorongatnyi. Néemberféle, hát szereti a kemény simogatást, ha kaját is.

Fővette a »Dzsentrí naptáromat« a szekérére, mer tudja jól, hogy amikor még törvinytelen magza-

tokat nemzettem véle a »csöndes« révin, akkor is hüve maradtam. Most persze antul ikább, amöte nincs mér restelködnünk, ha beüt a sláger.

Nyolczezeret meg ötszázat a hegyibe,
Sláger gyanánt vágтам én ki melegibe.

Az árával uri magam kitelelek —
Parázs nőmös csöndes mellett
Jóizüven melegedek.

Hanem hát az uri portám gazdasszonya,
A pozsoga Trézsi hugám de aszongya:
Egy is más is kék ám még a komorába —
Füszer, gyömbér, szegfűszeg, bors,
Babérlevél, majoránna.

Meg ha telne: bokor ugrós uj szoknyára,
Ingó-lengő piros tutyi-pántlikára —
Mit tudom én — hívságos a néember fajta!
Pizbe kerül, — rászógátam —
Annak minden egy czafatja.

Mondok: nem jó ilyesmivel soká várnyi,
„Itt a maradéka. Lősz vagy egy kosárnyi,
Ha'llögyön ez a magacé — tudja módját,
Ha kijáll a plazra véle,
Egy-kettőre elkapkodják!

Ien rigmusokat fakaszt a méltányosság nobilis hevületje jaz gavalléros jóakaratra a tamburáján.

Én elpönögtem. A többi ja Trészka dóga.

Addig pedig, de még azontul is, szállaltatom aztat a beszoruláskor duflán üdvös igátalan csöndest.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Igaz, Tekintetes Törvényszék, s maga vádlott is beösmerte, hogy panaszosztól ellopta Jókainak egy kötet regényét. Téved azonban közvádoló ur, midőn ama lopást vétségge minősíti s védenzemet fogság büntetéssel sújtandónak tartja. Erős meggyőződésem, hogy védenzem nem követett el lopás vétséget s egyáltalában meg sem büntethető. Mert jelen eset az áthágási büntető törvény 126-ik §. alapján bírálható el, hol a törvény világosan mondja: »aki 2 forintot meg nem haladó élvezeti cikket lop — sat. sat. kihágást követ el.« Jókainak minden regénye élvezeti cikk; ebből kifolyólag az ellopott kötet is az. Ha a Tekts. Törvényszék ítéletében elfogadná a kir. közvádoló ur véleményét, a büntető igazságszolgáltatás magas czéljáról össze nem férő bírálatába bocsátkozik Jókai irodalmi működésének — s mivel végül a kihágási törvény azt is rendeli, hogy a 12. §-ban érintett kihágás csak a sértett fél indítványára büntetessék, káros pedig nem kívánta védenzem megbüntetését: kérem öt a büntetés alól fölmenteni.

— Kéménysepről köszöntés. —

Télen, nyáron és tavasszal	Nyilik azért minden ajtó
Ósszel s minden alkalommal,	Elöttünk, mikor kopogunk,
Versenyezve a vadással	Pártolónk maga a sajtó,
Hozzá fogunk vigalommal.	Ha van valami panaszkodunk
Mit törődünk füsttel, lánggal,	S ha az év lejárt, örömmel
Nem ijeszt sem gőz, sem korom	Nézhetünk vissza a multra,
Küzdünk bátran a falánkkal	Mely oly bőséges özönnel
Ha utat enged az orom	Bizalmat nyújt jövő utra.
Sem engedjük hogy eméssze,	Mért az új év kezd-tével
Mi oltalmunkra bizottot,	Kivánunk jó egészséget,
Ugy akarjuk, hogy érezze	Pénzt s vagyont tömérdekével
Mire karunk hivatott.	De nem adót s más ily szépet.

Alázatos szolgálai a kéményseprő segédek W. V. urnáé Hevesen.

*
„Házasodjunk!“

(Az „Ország-Világ“ hirdetéséből)

Komoly és gyors elhatározás.

Mindazon 30—40 éves, 300 - 350 holddal, azaz 30 - 40,000 forinttal bíró s nemesi családból való solid földbirtokosok, kik passionatus, practicus, szorgalmas jó gazdák, kik protestáns nemesi házból való, jó és háziásan nevelt, igénytelen falusi leányt illetőleg igen tevékeny, nagyon gondos derék kitűnő falusi háziasszonyt, feleséget, ki rögtön 20,000 forint készpénzt s biztos kilátást nyújt, egy csinos örökségre férjének óhajtnak minél előbb nőül venni, legyenek okvetetlenül julius havában az igen olcsó styriai Rohicsi fürdőben, a hová julius 3-án, mind a leírt tulajdonokkal bíró két barna, csinos természetű nővér szülőik kíséretében a kanizsai vonattal megérkeznek. A kitűzött ottlét mulhatatlanul szükséges. Az alacsonyabb elevebb leány nyugodtabb, a magasabb csendesebb leány pedig elevebb férjjet óhajt. Az ismerettség legegyszerűbb módon mégtörtévé, komoly határozott fellépés, szilárd kitartás ajánlatik. Különbösen levelek L. L. 33 sz. alatt a rohicsi fürdő poste restante intézendők.

A vasat fitni kell míg meleg.

*
— Dualismus. —

kecskemeth den 14

Agentüdiger her veisz ich Aman erzochzni heffich imdénch ihne gite iszt bie unz bekánt dász zi verdn unzer vins wir falgn nemlich zi viszn ambesztn velcher árt vir fer unglíkt zint midten Lángveilign suld vosz nicht meglich iszt i berci kimen nemlich vinsn vir fon zi dász zi zoln onz usz firlich sreibn vi fil der sold vár und vi fil zi erháltnhábn und vi fil nach gliben iszt den mein man. hát fon zvei jár kivitong fon sich nách den kenen wir zich nichinsz ezennel igen kérjük nyugtasson meg az egész számadásal mer nen todjok magonkat mihez tartani tiszteletel nardonk L... gerszon és núje weisz L... és kérem alásztasson eszta nyugtátezt tessék még attádni L...nak ez a réndetlen firlich átadot neki ütven forintot adja át a tübet és akor adja oda neki az nuktát L... osztán az egésszet somát adja aztekintetes ur kezében.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

B. K. Egy lustrum, amely nem dicsekedhetik fényvel. — H. L. A 66 küldeményben sokféle jó akadt. — P. S. A »M. Salon«

Marius grófnéja nyilván ellenlábasa a Dóczi »Mária grófjának«. Abban a hibájában, hogy hamisan idéz, sokakkal osztályos Marius ur-nó. Heine, Schiller és Góthe már ezt rég megszokták. E hibán még a Büchner (jól idézünk?) »Geflügelte Worte« című gyűjteménye sem sokat segített. A szenvedelmes citatoron az is megcsúsz, hogy egyiknek a tulajdonát odaadja a másik birtokába: különös kakuk madár, aki a más tojását idegen fészekbe hordja. De van ennek az egyébként gondosan szerkesztett folyóiratnak januári füzetében külön csodabogár, a mely szerint a »Théâtre Français«-t közönségesen csak »Palais Royal«-nak nevezik Párisban. A »T. F.« igenis »Comédie Française« néven is ösmeretes. De »Palais Royal« alatt csak az e palotának hátulsó kapuja mellett lévő színházat értik, mely (melleleg mondva) Párisnak, tán a világnak legkitűnőbb bohózáti színháza. Ami a karácsonfát illeti: azon csak ugyan viaszgyertya-szalacszkákat gyujtanak meg. Nekünk is feltűnt, hogy az olvasott Csernátorny Lejos dupla p-vel: Schoppenhauernek írja a frankfurti bölcselel nevét. Szivesen látjuk egyébkor is. — N. Krly. Amiket ön az ottani lapban furaságok gyanánt megjelölt, azok mind okos beszédek. Nem értjük tehát a czélzást. Avagy talán... ó, ez esetben nagyon. — J. A. Szives viszonzást. — B. Gym. Stereotyp öntés, nem lehet már azon segíteni. De ez a sajtó hiba ne akassa meg a hiveket, hogy sat. — »Régi olvasó«. Nem hihető, hogy akadt volna abban a gyülekezetben aki azt az ártatlan szóöntőt komolyan vette. Hiszen az, főképp amióta versel is, Hazafi Veray János urral együtt tesznek ki egy fületlen gombot. Szónoklatában csak az a meglepő, hogy beírta Cyrus, Buckle, Janus Pannonius, Nordau, Ulászló, Kambyes, Tenczer Pál, Floquet, Kármán, Maimonides, Bisotka és Arago fölemlítésével. — Verus. Idem, eadem, idem. — D. S. Szabolcsi Lajosnak »Mozaik« című beszély- és rajzgyűjteménye meg fogja győzni önt, hogy nem a genre az, amit nézünk, hanem az író. Sz. L. pedig olyan író, ki teljes hivatottsággal művel a szépirodalomnak azt a részét, melyben kicsinyisége daczára, sok erőt s élt lehet kifejteni. — »Adriatisches Aquarium.« Ha már »magyar tenger«: a neuste Sehenswürdigkeit sem sinlette volna meg az itt járatos nyelvet. — B. A. Az újabb sütetben is akadt jó. De nem érzi ön, hogy az egésznek tenorja olyan ifjak szegénységét csufolja, akik ebben a praktikus világban nem találtak maguknak jobbat, mint arra a küzdelmes, nélkülözésektől terhes, földi javakkal nem biztató pályára lépni? Ez talán inkább tiszteletet, mindenesetre azonban kiméletet érdemel. Csak tudnánk: mihez szoritani bele azokat az ügyes ötleteket! — »Genie«. Örülünk az újabb találkozásnak. Kár, hogy nem hallgatott öntre G—ffy:

Lán megmondtam fiam Bandi,
Ne menj te Temesbe:
Magyar ügyet, szép szintűgyet
Sárba ne temess be!

Oda most a sok góg
— E diót harapd fel! —
S ri az asszony most, s bög
S nem mond: »Andor, csapd el!«

De most, hogy bajban van, hallgasson róla az ének. — Miska. Egyik részét a lapba tesszük, másikat a jövő naptárban használjuk föl. — Eddin. A »hattyudalában« megleli ön válaszukat. Ez leg is jobb része az ön küldeményének. De vig kedvétől telik majd használható is. — R. S. Majd bizony, kifigurázni egy becsületes lakatos mestert, amért nem tud helyesírást. Már magyar főispányt inkább. Mert van ám elég, aki nincsen tisztában annak a nyelvnek a törvényeivel, melyen az országéit kihirdeti. — Jup. pluv. Van-e még több? — »Jurista«. Szives viszonzásunkat. Kérjük ebben az új esztendőben is szellemes közreműködését.

Felélős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Tisztelt felső és alsó magyar!

Én rám sem szabták rá ezt a nunciusi atillát: de azért kitöltöm én.

Hozom az üzenetet.

Annuncio vobis gaudium maximum

A fertály évi mandátumot elfogadom töletek.

Borsszem Jankó.

Az 1886. év január 1-vel új előfizetést nyitunk a „Borsszem Jankó“-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre 2 frt.
Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hívatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.

Az „ATHENAEUM“ könyvkiadó-hivatalában
Budapesten, Ferencziek-tere 3. sz. (Athenaeum-épület) s általa minden hitelen könyvárusnál, (Becsben Szelimki Györgynél, Stephansplatz 6.) kapható:

EMLÉKIRATOK.

írta:
FRANKENBURG ADOLF.

Három kötet.
8-ad rétt, 760 lap. Ára 3 frt 60 kr.

Előfizetési felhívás.

1886. január 1-én egy új egész évi előfizetést nyitunk a

MAGYAR MERCUR

hiteles sorsolási tudósítóra.

Ezen lap magyar-német szövegben havonként 2-3-szor jelen meg, esetleg gyakrabban is, és közvetlen minden jelentékeny húzás után könnyen érthető és czélszerű tabellás áttekintéssel közli a hiteles húzási jegyzékeket, továbbá a hátralékokat t. i. a kisorsolt, de még át nem veti nyereseményeket, ennél fogva a sorsjegy-birtokosra nézve nélkülözhetlen közlöny.

Az előfizetés legczélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető és a Magyar Mercur sorsolási indóbtábjához: Budapest, hatvani-utca 17. címzendő.

Előfizetési ár:

bérmentesen házhoz küldve vagy
posta útján egy egész évre csak

2 forint.

A Magyar Mercur kiadó-hivatala.

Az emberek százezrei

köszönhetik szép hajukat az egyesegyedül létező legjobb s legbiztosabb

hajnövesztő-szernek.

Nincs már jobb valami

a haj növesztésének előmoz-

fontartására és dítására

mint a világ minden részében oly ismeretes s híressé lett, az orvosi kar által megvizsgált, a legfényesebb és legcsodálatosabb sikerrel koronázott és ő csász.

a. az összes ausztriai b rodalomra s az összes magyar koronaországokra nézve cs. k. kiz. szabadalommal kintüntetett

kir. apostoli Felsége I-só Ferencz József Magyarország és Csehország királya s ausztriai császár stb. által 1865. évi november hó 18-án 15,810-1892. sz.

Rezeda-göndörítő-hajkenőcs,

melynek szabályszerű használata nál a fejtető legkopaszabb helyei is teljhajzattá akká lesznek, a szürke s vörös hajzat sötétzsinóvá válik, csodálatos módon erősíti a hajtalajt, mindennemű korpaképzést pár nap alatt tökéletesen eltávolít, a haj kihullását rövid idő alatt tökéletesen s mindenkorra megátalja, s a hajnak természetes fényt ad, és

hullámszerűvé

képezi és a legkésőbb korig megőrzi az öszüléstől.

Rendkívül kellemes illata és pompás kiállításá által azonkívül még fűdizét is képezi a legfinomabb pipere-asztalnak is.

Egg tégely ára használati utasítással (hét nyelven) 1 frt 50 kr, postán küldve 1 frt 60 kr.

Ismételadók jelentékeny elengedésben részesülnek.

Gyár és főközponti szállítási raktár nagyban és kicsiben

POLT KÁROLY

illatszerész és több cs. kir. szabadalom tulajdonosánál

Bécsben, Josefstadt, Piaristengasse 14, saját házában, a Lerchenfelderstrasse mellett,

a hova minden írásbeli megrendelés intézendő, melyek a pénz előlege beküldése vagy postai utánvét mellett a leggyorsabban teljesítenek.

Pesten főraktár egyesegyedül

Török József gyógyszer. urnál,

király-utca 7. szám.

NB. Valamint minden jeles gyártmányánál, ugy ennél is utánzások és hamisítások lettek megkísértve, ennél fogva véteknél kéretik a fennebb kijelölt raktárakhoz fordulni s világosan Polt Károly Rezeda-göndörítő-hajkenőcsét kéri, nemkülönben a fentebbi védjegyet tekintetbe venni.

AZ ATHENAEUM KÖNYVKIADÓ-HIVATALÁBAN Budapest, (Ferencziek-tere 3.) s általa minden könyvkereskedésben, Bécsben, Szelinszki Györgynél (Stephanplatz 6.) kapható:

Q. Horatius Flaccus satiráinak KÉT KÖNYVE.

Fordította az eredeti szöveg kíséretében jegyzetekkel felvilágosította

Dr. BARNÁ Ignác z.

A magyar tudományos Akadémia levelező tagja.

8-ad rétt 156. lap. **Ára 1 frt 20 kr.**

Az ATHENAEUM könyvkiadó hivatalában Budapest (Ferencziek-tere 3. sz.) s általa minden könyvkereskedésben, Bécsben Szelinszki Györgynél, (Stephanplatz 6. sz.) kapható:

Kemény Zsigmond.

A forradalom s a kiegyezés.

Második javított, és bővített kiadás.

IRTA:

Beksi Gusztáv.

Nagy 8-ad rétt 292 lap. — **Ára 2 forint.**

2 frt 10 krnak előleges (postautalványnyal való) beküldése után a mű bérmertve küldetik meg.

Egyesüvő és elgyengült férfierő

Tehetetlenség
ugyszinte **magómlés.**

Erven Lucas Bols,

fennáll 1575 óta,

különlegességei:

Curacao-Anisette,

es. k. udv. és német
alf. k. udv. szállítók

Amsterdam,

az ország minden elsőrendű kereskedésében kaphatók.

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles közönségi iratok folytán ezen legöregebb és legelső mertebb rendelési intézet, a hol a tudomány legújabb vívmányai, a legbővebb tapasztalatokkal párosulva, értékesíttetnek, a legmellebben ajánlható.

Dr. LEITNER
42 év óta fenálló rendelési intézetében

Pesten 3 dob-utca 18. sz. lítkos, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetetlenséget, stricturákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és bőrbajokat, rüht 2 óra alatt, levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, a nélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel naponkint reggel 6—9-ig, d. u. 1—5-ig és este 7—10 óráig.

Az ATHENAEUM könyvkiadó-hivatalában (Budapest, Ferencziek-tere, Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyvárúsnál, (Bécsben Szelinszki Györgynél, Stephanplatz 6.) kapható:

Az első nyom.

REGÉNY.

Irta:

BENICZY BAJZA LENKE.

Kis 8-ad rétt, 229 lap.

Ára 1 frt 20 kr.

1 frt 25 krnak postautalványnyal való előleges b. küldése után a könyvet vidékre bérmertesen küldjük.

Biztos segély! A csász. kir. szabadal. carbon-zuhanynyal bárki is meggyógyíthatja minden **káros következmény nélkül**, allandóan a gyakran már 2 nap alatt, még a gyógyíthatatlannak látszó s évek óta tartó tehetetlenséget is. Kellemes, külsőleg észrevehetlen gyógymód. A legelőbb-kelző prof. és orvosi szaklapok a legmellegebb orvosi ajánlata s a gyökereesen gyógyítottak ezreinek közönségi iratai minden érdeklőnek ajánlják minden szenvedőnek a carbon-zuhanyhasználatát mely allandó alkert biztosít. Teljesen felzárkózva használható minden legelőbb-kelző **professor orvosi vélemény nyilváníatásával** 5 frt 80 kr. Titoktartás mellett megkötés, és csomagolás, tartalma és eredete fel nem ismerhető. **A cs. kir. szabadal. carbon-zuhany főrakátára** Dr. Altmann Károly urnál. Bécs, VI. Gumpendorferstrasse 95. 4

A LEGJOBB

CZIGARETTA-PAPIR

a valódi

LE HOUBLON

francia gyártmány.

Gawley és Henry-től Párisban.

Utánzásoktól mindenki óvatik.

EZEN PAPIROK Dr. POHL J. J., Dr. LUDWIG E., Dr. LIPPMANN E. urak,

a bérsi egyetem vegytan tanárai által a legmellegebben ajánlják, még pedig kifőnő volta, s határozottan tökéletes tisztaságánál fogva, s mert ehhez az egészségre nézve káros befolyással bírt semminemű anyag nincs vegítve.

MAO-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

Előfizetési felhívás

„FŐVÁROSI LAPOK“

23-ik évfolyamára.

A sok év, mialatt szépirodalmi és társadalmi napi lapunk mély gyökeret vert irodalmunk talajában és olvasó közönségünk részvételében, mellőzhetővé teszi a sok szót. A »Fővárosi Lapok« nőtt az idővel, az íranta nyilvánult allandó pártolással s szeptember közepe óta mindennap teljes iven jelenik meg, hétfői számot is ad, s tartalmának mennyisége, az érdekeseb tárgyak tüzetes megírása, rovatai frissessége s tárczája változatos bősége által jelentékenyen gyarapodott. Szépirodalmi részét kitűnő veteránok épp úgy gyámolítják, (új évre már is Szász Károly és Horváth Boldizsár küldtek számára költeményeket s Pálffy Albert ír beszélyt), mint jobbnál jobb fiatal írók. Eredeti tárczairói vannak Párisban, New-Yorkban, Konstantinápolyban, Londonban és Bécsben is. Polyvást a jó izlés és nemzeti művelődés szolgálatában áll, s felőelve minden irodalmi, művészeti, társadalmi s közéleti kérdést, azon van, hogy a művelt családok szivesen látott házi barátja legyen. A szerkesztést folyvást Vadnai Károly vezeti, jeles tollú belső munkatársakkal. Kérjük lapunk pártolói, hogy a jelentékenyen megnagyobbított »Fővárosi Lapok«-at ismerőseik körében ajánlani, terjeszteni sziveskedjenek.

Az „ATHENAEUM“, mint a lap kiadója, kéri az előfizetések mielőbbi megújítását. Előfizetési ár: évnegyedre **4 forint**, félévre **8**, egész évre **16 forint**. Az utalványok és pénzes levelek így czimzendők: **„A Fővárosi Lapok kiadó-hivatalába, Budapest.“**

Az „ATHENAEUM“ könyvkiadó-hivatalában (Budapest, Ferencziek-tere 3. sz.) s általa minden könyvkereskedésben kapható:

A leányvári boszorkány.

Költői beszély.

IRTA

Gróf ZICHY GÉZA.

ZICHY MIHÁLY tizenhárom rajzával.

Diszkrétésben ára 10 frt.

„KIS LAP“

gyermekujság t. előfizetőihez!

A folyó év végéhez közeledvén, tisztelettel kérjük a „KIS LAP“ ama t. előfizetőit, kiknek előfizetésük ez év végével lejár, sziveskedjenek megrendelésüket mielőbb megújítani, hogy a lap pontos széküldése fenakadást ne szenvedjen.

A „KIS LAP“ előfizetési ára:

Negyedévre 1 frt 40 kr

Félévre 2 » 80 »

Egész évre 5 » 60 »

Az előfizetések (melyek elküldésére legelőszerebb a postautalványok használata) a „KIS LAP“ kiadóhivatalához, (Budapest, Ferencziek-tere 3. szám, Athenaeum-épület) intézendők.

A „KIS LAP“ kiadó-hivatala.